

der på det tidspunkt stod mange steder, må jeg konstatere, at det jo er totalt udelukket, at de ting er omfattet, sådan som definitionen er. Man kan altså roligt fremover afholde alle de faglige aktioner, man vil, og i det omfang man bryder loven, er det ikke terrorloven, men de almindelige lovbestemmelser, og det er jo fair nok. Det betyder heller ikke, at man ikke kan samle ind i den lokale syklub og ikke kan putte sine penge i kirkebøssen. Det bliver man ikke straffet for, og det fremgik jo også klart af indlæggene på høringsen i går.

Kort sagt må man konstatere, at loven rammer og rammer hårdere og mere effektivt over for terrorister, altså mennesker, der ønsker at dræbe uskyldige mennesker. Men de 99,999 pct. af befolkningen, der ikke er terrorister, får en større retssikkerhed, fordi man kan forfølge de få, der ønsker at ødelægge samfundet, hurtigere og mere effektivt, og det synes vi er godt i Det Konservative Folkeparti. Man styrker også politiets efterforskning, og det er igen godt for retssikkerheden hos det store flertal, at man hurtigere og mere effektivt kan komme efter de få, som ønsker at nedbryde samfundet.

Hvad er det, man gør? Ja, det, der lægges op til, og en af de ting, der har været debatteret meget, er jo, at man nu erkender, at terrorister og andre ekstreme kriminelle ikke kun benytter postkort og breve og radio og telefon. Det gør de måske også indimellem, men der er faktisk mange af dem, der er blevet lige så avancerede som alle vi andre og også anvender pc, e-mail og den slags ting. Derfor sikrer man nu, at man har en lovgivning, som på disse, skal vi sige, moderne områder, der er opstået inden for de sidste 15-20 år, svarer til den lovgivning og de bestemmelser, vi har haft vedrørende telefonen, siden den blev opfundet tilbage i 1800-tallet.

Det er sådan, at hver eneste gang, der er en, der tager telefonen eller tænder mobilen og kalder en anden person op, bliver det selvfølgelig registreret, lagret og gemt; det er jo forudsætningen for, at vi kan få en telefonregning. Det bliver i øjeblikket mange steder gemt i op til 5 år, og det er jo forudsætningen for, at vi kan klage over vores telefonregning, hvis man synes, der er nogle forkerte tal på den. Men de regler har jo ikke været gældende, når det store flertal betjener sig af e-mail. I øjeblikket bliver det registreret, at man tænder den, og hvem man sender til, men der er ikke noget krav om, hvor lang tid det skal opbevares. Nu bliver der et fælles krav, ikke om 5 år, men om 1 år.

Jeg vil godt understrege, at det, man opbevarer, er altså kun, at den har været tændt, eller om man har sendt på den, men intet om, hvad der er sagt eller skrevet eller mailet; det står der intet om. Men det giver mulighed for, at hvis politiet et halvt år efter får en særlig bestyrket mistanke om, at en bestemt person er med i et kriminelt netværk, kan de sige til teleselskabet eller e-mail-selskabet, eller hvem det nu er: Hvis domstolen giver tilladelse til det, vil vi godt have at vide, om den og den person har åbnet sin computer og har sendt noget til en eller anden adresse i Oklahoma eller i Afghanistan. Så kan de få oplysningen, og det synes vi er godt og rigtigt.

I de sidste 5 sekunder kan jeg kort sige, at Det Konservative Folkeparti støtter dette lovforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er foreløbig tre korte bemærkninger: Først hr. Jesper Langballe og derefter hr. Søren Søndergaard og fru Line Barfod.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er udleveringsdelen af loven, der kalder mig herop med et spørgsmål til hr. Helge Adam Møller, som slet ikke kom ind på den side af sagen.

Hvad er det egentlig, det her drejer sig om? Hvorfor er det nødvendigt at lave sådan en anti-terrorismelov i Danmark? Vi ved jo alle sammen, at der ikke er nogen danskere, der sysler med terrorisme. Vi ved alle sammen, at det skyldes, at et flertal i Folketinget har strøet danske statsborgerskaber om sig med det resultat, som vi ser med Al-Qaida-manden, der er dansk statsborger og nu er blevet fanget, fordi han har været med i en terroristisk krig. Og man fortsætter med det, samtidig med at man tager al mening ud af statsborgerskabet ved at bryde med den hellige regel, at hvis en person bliver arresteret i udlandet, vil nationens Udenrigsministerium altid prøve at få den pågældende hjem.

Jeg synes, det er rystende, men ikke forbavsende, at vi har oplevet, at en dansk statsborger nu er anklaget for terrorisme i udlandet, og jeg vil forsikre hr. Helge Adam Møller om, at det er ikke, fordi jeg er monoman, men jeg vil sige, at man må se to ting sammenlænket: indfødsretsproblemet og denne frygtelige lov om udlevering. Der skal ikke være tvivl om, at Dansk Folkeparti vil vedblive med at tage det danske statsborgerskab alvorligt, selv om andre partier har gjort det til grin.